Pokrok Západu.

POKROK ZÁPADU,

Týdenník politický poučný a zábavný,

Vychází každou středu.

Redaktor a vydavatel: *Jan Rosický.*

Předplatné pro Spoj. St. a pro Kanadu ročně $2.00, půl roku ... 1.25
Pro Evropu ročně ... 10 zlr.

Zásilky peněz.

Obyčejná zásilka se na poštovní poukaz (Money Order) nebo v registrovaných dopisech. Které poštovní úřadníky registrovat, sdělují se místní dotazem příslušnému poštmistru. Kolky České nepřijímáme.

Všechny dopisy budiž adresovány:

„POKROK ZÁPADU"
Omaha, Neb.

THE "POKROK ZÁPADU,"
("PROGRESS OF THE WEST")
is the leading republican journal published in Bohemian language in the United States, with a general circulation in nearly all the States and Territories but principally in the West.

J. Rosicky, Editor & Publisher.
Office 916 Farnham Street, Omaha.

Entered at the Post Office at Omaha, Neb., as Second Class Matter.

Omaha, Neb. 28. dubna 1880.

Bude Grant presidentem?

Dokud Grant nevrátil se z cesty kolem světa, zdály se všechny řeči o možné jeho kandidatuře pro presidentství marným tlacháním. Vždyť před 4 roky republikánské konvence mnohých států prohlásily se proti třetí lhůtě; vždyť Grant sám vyslovil se, že nominaci nepřijme; vždyť od té doby ani slovem nedal na jevo, že by smýšlení své byl změnil. Od té doby co vrátil se Grant, bylo čím dále tím zřejmějším, že přátelé jeho uchází se o jeho nominaci a jeho zvolením. Vždyť pracováno úsilovně a s parou o získání mu delegace jednotlivých států; vždyť i ten způsob jakým pracováno budiž rozhořčení; Grant to vše věděl a věděti musil a kdyby nechtěl nominace, mohl by jediným slovem tomu konec učiniti. On však slova toho nepronesl. Grant chce býti tedy kandidátema uchází se o nominaci.

Až do nedávna zdálo se, že není skoro ani možno, aby přátelé Grantovi mohli mu nominace dosíti. Vždyť odpor proti tomu mezi voličstvem jest tak veliký, že řiditelé politiky nemohou jinak, než viděti, že Grant byl by nejslabším ze všech kandidátů, které by strana republikánská postaviti a tak možné porážce se vystaviti mohla. Však čím dále tím zřejměji přichází na jevo, že nominace jeho jest možna. Delegace ze států New York a Pennsylvania, majíce dohromady 128 hlasů v konvenci, byly ve státní konvenci pro Granta intruovány; delegace z jihu půjdou většinou pro něho, jak vysvítá z voleb v Missouri, Kentucky a Texas, tak že z 276 delegátů které demokratický jih do republikánské konvence posílá 200 pro Granta počítáno býti může. Jelikož k nominaci potřeba pouze nadpoloviční většinu, tedy 370 hlasů, jest patrno že Grant potřebuje již jen málo hlasů ze severu, aby nominace dosáhl. Kdyby Illinois s některým z menších států, neb dva tři jiné severní státy instruovaly své delegace tak jako konvence N. Y. a Pa., měl by pak již Grant potřebný počet hlasů zajištěno. Jestli tak se stane, pak setrvá Grant ve své mlčenlivosti o té otázce a nechá se navrhnouti; pro případ že by seznal před sejitím konvence národní že nemá v této potřebné hlasy, nechal si zadní dvířka otevřeny a řekne v poslední chvíli, že si nominace nepřeje, neboť připouští se se všech stran, že nepustí se v zápas, pakli vítězství nebude míti jisté již z předu. Závisí tedy od těch severních států, kde se delegace teprvé volí, jestli Grant bude neb nebude kandidátem.

Jiná otázka jest arci, zdali Grant jest kandidátem žádoucným. Máme za to že ne. Ač osvědčil se ve válce co dobrý vojevůdce, přece neosvědčil se co dobrý president. Bořouce ohled na obtíže s jakými zápasiti musil, na zápletky v nichž země při jeho nastoupení vězela, a uznávajíce jeho dobrou vůli, přece musíme přiznat, že byl velice nešťastný při výběru osob, které kol sebe postavil. Žádný z presidentů nebyl nucen tak často měniti svůj kabinet, žádný z presidentů nebyl obklopen tolika pijavicemi a žádný z presidentů nebyl tak nepřetopený důkazem a důvodem oprávněným jako Grant. Jeho druhý termín byl, možná-li, horší, než první a kdo může ručiti za to, že třetí nebude horší než druhý! Když přesvědčení jsme o Grantovi že nedovedl nám dáti vládu dobrou, proč měli by jsme jej chtíti opět?

Máme za to, že by strana republikánská učinila velikou chybu, kdyby jej nominovala. Grant sice dobyl si ve válce zásluh velikých o tuto zemi; to připouští i největší odpůrci jeho. Však národ za to poctil jej tak, jako kterýkoliv z největších a nejoblíbenějších vlastenců amerických. Grant po dvakráte byl již zvolen v nejvyšší úřad v zemi a žádný z jiných vlastenců amerických nebyl více než to vynasnažen. Již zakladatelé republiky byli toho náhledu, že není jisto, není bezpečno, voliti presidenta déle jak po dvě lhůty; že vábné to postavení má tolik svůdného do sebe, že mohlo by svésti v pokušení i muže pevných zásad, aby pokusil se o podržení místa toho pro vždy. Vždyť na příkladech v tomto směru nechybí. Napoleon I. byl zprvu jen konsulem, Napoleon třetí presidentem republiky a oba osídlení zář korony stali se uchvatiteli. Proto jest dobře že v národě tomto, střežnoucím okem bedlivým svobody země, zakořenilo se přesvědčení, že by dávný zvyk, odporučený od čelných vlastenců a otyčejem potvrzený neměl se překračovati. Grant jest též jen člověk, chybám a slabostem podrobený a pakli že by nestálo nic v cestě termínu třetímu, nevíme věru co by pak mohlo státi v cestě termínu čtvrtému, pátému a neb doživotnímu. Od jednoho k druhému a od tohoto k diktatorství jest jen malý krok. Tak smýšlí nejen demokraté, ale i valná část horlivých a upřímných republikánů a z této příčiny naleznou by se mnozí, kteří by raději hlasu svého kandidátu strany protivné dali. Jest tedy patrno, že Grant byl by kandidátem nejslabším a že by dojista porážku strany republikánské způsobil. Již jednou přivedl stranu republikánskou na pokraj zničení; za jeho správy nabyli demokraté většinu v kongresu; v letech 1873—75 dal národ zřejmě na jevo že syt jest Grantovství a máme za to, že při volbě presidentské promluvil by ještě rozhodněji než mluvil tehdy.

Chceme-li tomu předejíti, pak nezbývá nic jiného, než pracovati všudy k tomu, aby zbývající ještě delegace k volení, byly nepřesnými odpůrci Granta. Všude kde se odbývají volby delegací do konvencí, měli by se voličové zúčastniti a pečovati o to, aby zvolili delegáty o kterých s jistotou ví, že pro Granta hlasů svých neodevzdají. Přátelé Granta pracují všude s úsilím zimničním, spoléhajíce na obyčejnou netečnost voličů při volbách delegátů (primaries neb kaukusech) a jestli Grant nominován bude, mohou si republikánští voličové sami za vinu přičísti to, i možnou pak porážku strany republikánské. Zde v Nebrasce odbývají se nyní volby delegátů ku konvenci státní, která se dne 19. května v Columbus sejde a 6 delegátů do konvence národní zvolí a těch měli by se horlivě účastniti voličové všude a dáti tak na jevo smýšlení své. Jestli Grant nominace nedosáhne, jest pak arci jistota že zvolen nebude a naděje na vítězství republikánské na celé čáře; jestli nominace dosáhne zbývá pak opět tuhý boj na podzim a buď zvolení Granta a neb porážka celé strany.

Strašná bouře.

Jedna z největších bouří o níž nám kdy bylo zprávu podati, zuřila v neděli týden v západních a středních státech. Zmínili jsme se minule krátce o tom, jak nepříjemná byla zde v Nebrasce a že zhoubně řádila v Missouri, však zevrubnější zprávy teprvé poučily nás, že první zvěsti nenaznačovaly ani stín té hrozné spousty a bohužel i velikých strát na životech lidských, které způsobila. V jihozápadním Missouri řádila nejzhoubněji, zastihnuvši k večeru několik okresů. Nejzhoubnější zuřila, jak již minule oznámeno, ve Warren ok. kde zničila městečko Marshfield. V celém okresu způsobila škod za více jak jeden million dolarů a přes 100 osob na místě zahynulo, větší počet pak ještě raněných, z kterých arci mnozí již zemřeli. V městečku Marshfield jediné pochováno bylo do středy 85 osob a 150 jest raněných. Městečko to čítalo 800 obyvatelů a málo tedy se 150 neb 200 domů. Z těch nezůstalo státi více, než 15, takovou spoustu všehlicos způsobila. Aby hrůza noci té byla dovršena, vzniki v stínech pohár, který zbytky rozmetených stavení strávil. Lékařské pomoci raněným dostalo se teprvé druhého dne, an mnozí z raněných teprvé pak se sestin zachránění a pak hlavně proto, že nebylo doktorů, aby všechny raněné obsloužiti mohli. Za těch okolností arci panuje mezi nešťastníky bída veliká. Není kde bydleti, čím se odívati, čím se živiti. Společnost železniční poskytla mnoho vozů železničních za útulek a z okolí dováží se tam potřeby, aby nešťastníci nezhynuli. Podobně zničeno bylo v těmž státu touž dobou městečko Licking v Texas County. Jen tři domky z celého městečka zůstaly státi a 300 osob jest bez přístřeší. Ztráta na životech nebyla tak velká, 1 zabit a 17 osob raněno. Též městečko Harettsville v Morgan Co. bylo podobným osudem zastiženo; čítá se tam 20 mrtvých a 30 raněných a z domů nezůstal skoro ani jeden neporušen. Městečko Corsicana též bylo zničeno se ztrátou několika životů. Ve Findley zničeno bylo 29 domů a dvě osoby zhynuly. Městečko Russelville, Pineville, Cassville, Fulton, New Bloomfield zastižena byla bouří touto více méně, některá z nich i se ztrátou životů. Že krajina mezi těmito městečky, kudy se zhoubný orkán bral, zkáze neušla, rozumí se samo sebou. Farmy zpustošeny, sady a lesy zvyvráceny, stáje a obydlí rozmeteny, obilí zničeno, lidé zabiti a ranění atd. Že na případech obzvlášť nebohých nechybí, jest arci patrno; nejpodivuhodnější však případ udál se v Marshfield. Jisté dvouleté dítko odnešeno vichrem 3 míle a nalezeno druhý den živo, ač pohmožděno ve větvích stromu.

Po Missouri způsobil největších škod vichr ten v severním Arkansas. V El Paso několik domů zničeno a 6 osob zahynulo. Ve Fayetteville v čáře 30 stop široké a půl míle dlouhé smeteno vše co v cestě stálo, však pouze dvě osoby zahynuly a na tucet těžce raněno. Škoda na majetku jest přes $100.000. V Dardanelle a okolí způsobeno na majetku škod značných.

V Kansas postiženo bylo městečko Shawnee Mission a mimo škod na majetku několik osob raněno. V Independence, Wyandotte, Lawrence a celém tom okolí pocítěna bouře tato, ale nebyla tu spojena se ztrátou životů.

Ve Wisconsinu pocítěna nejvíce bouře v Rock County. V městečkách Shopiere a Johnston i v celém okolí učiněno škod mnohých, tak že se páčí na $100.000. Mezi těmito poškozenými nalézáme též jméno Shimeal, snad Šiml. V severním Wisconsinu, v okolí Manitowoc, učinil liják škod větších jak vítr. Jak řádil v Košutě popisuje náš vážení dop. pp. Čížek a Tesařík. V Milwaukee, Whitewater a celém východním Wisconsinu panovala silná bouře s lijákem neb kroupami.

Illinois též nezůstalo ušetřeno. V Champaign, Weldon, Maroa, Rockwell, Ottawa, Ashland a celém kraji v čáře v níž města ta leží učinil vichr škod velkých; ve všech výše jmenovaných městečkách odnesl mnohé střechy, pobořil domy a na venku pokácel ploty, stromy a lesy. O ztrátě na životech, však nedochází na štěstí žádné zprávy.

V Nebrasce, jak již minule jsme sdělili, panovala ten den sice silná vichřice, ale o škodách se odnikud neoznamuje. Tyto strašné bouře se v posledních letech jaksi často opakují. Za minulá tři leta dva, tři i vícekráte do roka jsme přinuceni zprávy o zhoubě nimy způsobená přinášeti. Nebraska však dosud žádnou z takových hrozných bouří zastižena nebyla, ač již žádný ze států okolních není od ní ušetřen.

Galerie kandidátů presidentství.

(Soukromé korespondenční lístky.)

George Brinton McClellan, narodil se ve Philadelphii, Pa., dne 3. prosince 1826 a bude tedy 54 let stár. Navštěvoval university Pennsylvánskou a po odbytí skoušek v roku 1842 vstoupil do vojenské akademie ve West Point, načež r. 1846 vtělán k vojsku. Ve válce s Mexikem (1847—8) obzvlášť dvého vyznamenání pro odvahu svoji; pak přidělen byl k sboru inženýrskému, při kterém setrval do roku 1855. V roce tom poslán na cestu do Evropy co člen zvláštní komise vojenské a navštívil Francii a Krim. Vrátiv se z cesty evropské, složil důstojnictví v roku 1857 a přijmul postavení u Illinois Central dráhy co místopředseda a hlavní inženýr a v roku 1860 místo při Cincinnati a St. Louis dráze. Když vypukla válka občanská, organisoval sbory dobrovolnické v Ohio a již v dubnu 1861 ustanoven byl za jeneráimajora dobrovolníků. Vtrhnul hned do západní Virginie, kdež dobyl vítězství nad nepřáteli, za něž dostalo se mu díků kongresu. Po první bitvě u Bull Run povolán byl do Washingtonu a tu ustanoven za vrchního velitele na místě odstoupivšího gen. Winfield Scotta dne 20. srpna. Velic zároveň armádě potomacké, ježto tu před nepřítelem pouhých 6 měsíců v nečinnosti, ač když dne 6. března podniknul útok na Manassas, shledal že nepřítel se již vyklidil. Úsměšně tehdy pasло se o něm, že obsáhal prázdný tábor a leží před dřevěnými děly. Byl brzy na to (11. března) sproštěn vrchního velení a zůstal pouze u velení sboru potomackého. S tím podniknul památné tažení proti Richmondu po půlostrově při kterém poražen byl a ustoupiti musil k James řece (4—5 července.) Jsa dále tlačen, ustoupiti musil a spojil se se sborem gen. Pope, zbaven jsa na nějaký čas všeho velení. Dne 2. září povolán do Washingtonu, kdež mu svěřeno velení sborů kolem Washingtonu a ve východní Virginii. V bitvách u South Mountain (dne 14.) a Antietam (17. září) velel vítězné armádě severní. Však po bitvách těch oddal se opět nečinnosti a v následujícím listopadu (1862) sproštěn byl velitelství. O dva roky později (1864) postaven byl od demokratů za kandidáta presidentství proti Lincolnovi a utrpěl velkou porážku. Z 233 hlasů elektorálních obdržel pouze 21, Lincoln pak desetkráte tolik, totiž 212. Jižní státy tehdy v odboji stojící a nyní celistivě demokratické arci nehlasovaly a McClellan obdržel pouze hlasy Delaware, Kentucky a New Jersey. Následkem nečinnosti jeho v rozhodných momentech, na Potomacku a po bitvě u Antietam zbuzeno bylo podezření, že nebyl zcela věrným Unii a nechtěl na jihany plnou silou udeřiti. To mu co kandidátu presidentství arci velmi vadilo za tehdejšího nadšení válečného. V den volby vystoupil z armády a s jara (1865) odjel do Evropy, odkud se vrátil teprvé r. 1868. Po návratu jeho usadil se v New Jersey a svěřeno mu pak řízení stavby Stevensovy plovoucí baterie a železničného mostu přes Hudson. V roku 1870 ustanoven byl čelným inženýrem přístaviště New Yorského, který úřad však r. 1872 složil. V roku 1877 zvolen byl za guvernéra státu New Jersey. Není sice často zpomínaným, ale přece možným kandidátem demokratů.

Horatio Seymour. Vzhledem k roztržce která panuje mezi Tildenisty a Tammanisty v New Yorku, — roztržce tak velké že Kelly hrozí opětovati taktiku z roku minulého a poraziti Tildena kdyby se stal kandidátem a vzhledem k tomu že demokraté jen tehdy mohou zvítězit v příští volbě presidentské když obdrží jejich kandidát 35 elektorálních hlasů New Yorku, jest možná též nominace Horatio Seymoura se strany demokratické. Seymour narodil se v Pompey 31 kv. 1810 a jest tedy 70 roků stár. V mládí jeho přestěhovali se otec jeho do Utica. Později studoval Seymour na akademiích v Oxford a Geneva v N. J. a ve vojenském ústavě v Middleton, Conn. V roku 1832 připuštěn byl v Utica k právnictví, však nevšímaje si dlouho praxe, nýbrž oddav se řízení svých soukromých záležitostí, zdědiv velké jmění po otci. V roku 1841 zvolen byl za poslance do legislatury a po třikráte po sobě zvolen znovu. Roku 1842 zvolen byl za mayora města Utica. Roku 1850 ucházel se o úřad guvernéra, ale nedostihl toho; za to zvolen byl r. 1853 a setrval v úřadě do 1856. V roku 1854 zavdálil se hlavně přistěhovalectvem tím, že dal veto na zákon temperenciářský, načež rok potéji poražen byl od kandidáta prohibitionistů. V roku 1862 zvolen byl opět za guvernéra a podporoval všemožné snahy o potlačení rebelie. V roku 1864 byl předsedou dem. nár. konvence. V podzimu toho roku ucházel se znovu o zvolení za guvernéra, byl ale poražen. R. 1868 obdržel nominaci dem. pro presidentství proti Grantovi a obdržel 71 z 285 hlasů elektorálních. Hlasy New Yorku obdržel většinou 10.000, ale posdějším kongressním vyšetřováním zjištěno, že zvítězil ta pouze podvodem, osnovaným od Tweedova ringu s pomocí Tildena. Od té doby bydlí v soukromí v Deerfield.

NOTICKY.

‡ S politováním zvídáme, že přítel náš, exvelkopředseda V. Ř. Illinois Č. S. P. S. p. A. Kozel postižen byl i s celou rodinou neštovicemi a v nemocnici se nalezá. Jedno z dítek již zemřelo, však pan Kozel se již pozdravuje.

‡ V Americe stěžuje se někdy na porušenost při volbách, podplácení, neoprávněné hlasování atd. Však zdá se že Amerika musí ještě dlouho stát, než dostihne v té věci rafinované Angličany, můžeme-li věřiti zprávám, které o minulé volbě tam do parlamentu dochází. Tak ku příkladu v okrsku Midlothian, kde kandidoval Gladstone, usazeno bylo v poslední dny před volbou od protivníka jeho 159 neoprávněných voličů. Liberálové, aby nezůstali pozadu, stavěli dům do něhož chtěli nasadit 200 voličů; stavba nebyla ale dokončena v čas a Gladstone neobdržel tedy těch očekávaných 200 neoprávněných hlasů, byl ale přece zvolen. Z dřívějších času vypravuje se následující zajímavá historka: V Camelford patřila skoro všechna půda Lorda Darlington, protivníku Lorda Yarmouth. Poslednější neměl místa kde by neoprávněné voliče usadil a nechal kus půdy koupiti, na které počal stavět velký nájemný dům. Lord Darlington prohlédnul úmysl soupeře a počal na vedlejším pozemku hledati kovy; šachta arci vedena pod dům Lorda Yarmoutha a tu se stalo že jednou v šachtě založen náboj silnější než bylo třeba a nájemný dům lorda Yarmoutha vyletěl do povětří. Lord Darlington musil ovšem škodu platit, ale Lord Yarmouth nemohl v Camelfordu voličů nasaditi. Výloha minulé volby do parlamentu páčí se přes 10 milionů.

‡ C. Nordhoff platil před lety u některých "neodvislých" časopisů za orákul. Snad jest až dosud tak věrohodný v následující depeši, kterou N. Y. Heraldu z Washingtonu zasílá: "President Hayes pravil tento týden v rozmluvě s politickými a osobními přátely, že zkoumáním situace politické přišel k tomu náhledu, že ani bývalý president, ani Blaine, ani Sherman nedocílí letos nominace pro presidentství, nýbrž že nominace nepochybně leží mezi pp. Edmunds, Washburn z Hamilton Fish. Pan Hayes jest jeden z nejbystřejších politiků v republikánském táboře a má nepochybně nejlepší příležitost k utvoření si pravého náhledu, neboť není sám kandidátem ani přítelem kterého z kandidátů a lidé všech frakcí přichází k němu mluvit o situaci.

‡ Slovan Am. v minulém čísle pustil se také jednou do pozorování situace politické a mezi jiným praví: "Jest přece jen patrno, že otázka třetí lhůty vlastně by Grantovi tak ohromně mnoho přec jen nevadila, an republikánské menšiny, kteří nejvíce zuří proti tomu neb onomu svému navržení, než dojde k vržení hlasu do osudí, pokorně a byť se sklopenou hlavou a malou chutí, přece pro něj hlas vrhnou, aby se nemohlo říci, že snad nejsou vlastenci." "Slovan" mívá ze zkušenosti a proto se mu musí věřit. Pamatujeme se dobře, jak před 14 rokem řádil ten samý Slovan proti "zelenáčstvím" a když se demokraté se "zelenáčstvím" spojili a s obou tiket státních jedna sklepsli, sklopil pěkně hlavu i oči a pozvednuv hlasu svého "nařizoval" přímá voličům, aby tu, a jen tu republikánou tiketu volili, an jenom *ta* právě jest.

‡ Některé republikánské státní konvence, sejmena v Pennsylvanii a New Yorku, prohlásily se před čtyřmi roky proti třetímu terminu presidentskému a letos prohlásily se pro Granta. Trvalo to čtyry roky tedy, než přesvědčení své změnily. "Slovan Am." je jiného chlapíka. Ten to dovede v týdnu co jiným vezme čtyry roky. Před 14 rokem v jednom týdnu "trhal" zelenáčstvíky (pardon! "zelenáčkáte") a v druhém týdnu "nařizoval" pro ně voliti.

‡ Železniční magnát Vanderbilt, zdá se nehodlá krátiti v šlépějích otce svého a sůstati jedním s "králů železničních". Jak známo, prodal část akcií železničních a větší část výnosu z prodeje toho uložil v úpisech vládních. Jest nyní největším věřitelem Soustátí, neboť má za 51 milionů 4 procentových bondů. Takovéto hromadění bohatství jest nebezpečné.

‡ Královna anglická dala na jevo svou žlost nad pádem Beaconsfielda prasprostým způsobem. Když se Beaconsfield poděkoval z ministerstva přijmula jej a největší slávou a všecko úřednictvo v zámku závodilo mezi sebou aby klanělo se klesající veličině. V ten samý den povolán byl Lord Hartington ku královně, aby nabídla mu práci sestavení ministerstva. Ač vědělo se kdy přijede, nečekal ani povoz v nádraží na něho a když odcházel od královny, přišlo, ale nenabídnut mu kočár k nádraží. Nu, liberálově mohou tento málomocný ztek snésti vzhledem k svému úplnému vítězství.

‡ Samé škandály tropí "reformisté" v kongresu. Povětrný Ben Hill, který je žalován od Bessie Raymondové, aby podporoval ji a dítko jež s ním měla, vynadal minulý týden v síni senátu jednomu dopisovateli lotrů a jiných pěkných jmen, jelikož tento psal časopisu svému opodstatněnou zprávu, že Hill hledá příležitost vyrovnati se s Raymondovou. Dopisovatel vyzval jej, aby šel ven a tam mu urážky opakoval, ale Hill se střežil. Takový škandál se již dávno nepřihodil v zasedací síni.

‡ Soud p. Aug. Geringera v Chicago proti V. Kašpárkovi pro atentát, skončil se k všeobecné spokojenosti. Kašpárek uznal svou vinu a žádal za prominutí a p. Geringer odvolal soud. Však zároveň octnul se pan Geringer v úloze obžalovaného. Jest žalován od protivníka p. Baumrukra, Cullertona, jemuž Svornost bohopustě spílala, pro urážku na cti. Cullerton žádá šlastr na svou čest jen v obnosu 1500 dol.

16letý neduh vyhojen. — Skoro div. — Přes 16 roků, píše p. Josef Alber z Pottsville, Pa., trpěl jsem žaludkovým neduhem a nestravitelností v nejvyšším stupni. Můj přítel Altstatt poradil mi dra. Augusta Kœniga Hamburské kapky. Myslil jsem: zkusil jsi již mnohé, zkusíš též toto. Zkouška moje provázená jest s nejlepším výsledkem.

Ctěným řádům Č. S. P. S.

WILBER, Neb., 26. dubna 1880.

Všechny řady Č. S. P. S. nechať si povšimnou následujících resolucí přijatých od řádu Svojan čís. 20 Č. S. P. S.

Jelikož bratrstvo Č. S. P. S. za posledních dvou let neočekávané vzrostlo, a

Jelikož za příčinou neočekávaného tohoto vzrůstu přibylo pro velkotajemníka nesmírné práce, a

Jelikož náš dosavadní velkotajemník tak bezúhonně práce ty vykonával,

Budiž usnešeno řádem Svojan požádat sjezd Č. S. P. S. by nynějšímu bratru velkotajemníku Antonu Klobasovi byla nahrazena částka peněžitá, která by byla v souhlase se složenými výkonanými.

Dále usnešeno by všechny shromážděné řady, které s tímto usnešením souhlasí, své mínění dály na jevo co nejdříve.

Jelikož z mnohých stran činí se nátlak by příští sjezd Č. S. P. S. ustanovil vynechání obřadu řadových a stupňových, a jelikož mnohému nabyte při jiných tajnostech spolcích, schledáno že právě obřady a stupně pevnější pákou všechny jednotlivé členy jakož i řady k sobě vážou.

Budiž usnešeno řádem Svojan, že jest nakloněn by příští sjezd Č. S. P. S. obřady a stupně ne-li pravě rušilo tedy aspoň nezmírnilo.

Výše uvedené usnešení byly přijaty řádem Svojan v řádné schůzi v neděli dne 11. dubna 1880. JAN DUDEK, tajemník.